वारमुख्याश्च शतशो यानैस्तद्दर्शनोत्सुकाः ।
लसत्कुण्डलनिर्भातकपोलवदनश्रियः ॥ २० ॥
नटनर्तकगन्धर्वाः सूतमागधवन्दिनः ।
गायन्ति चोत्तमश्लोकचरितान्यद्भुतानि च ॥ २१ ॥
भगवांस्तत्र बन्धूनां पौराणामनुवर्तिनां ।
यथाविध्युपसंगम्य सर्वेषां मानमादधे ॥ २२ ॥
प्रह्वाभिवादनाश्लेषकरस्पर्शस्मितेक्षणैः ।
आश्वास्य चाश्वपाकेभ्यो वरैश्चाभिमतैर्विभुः ॥ २३ ॥
स्वयं च गुरुभिर्विप्रैः सदारैः स्थविरैरपि ।
आशीर्भिर्युज्यमानो ऽन्यैर्वन्दिभिश्चाविशत् पुरीं ॥ २४ ॥
राजमार्गं गते कृष्णे द्वारकायाः कुलस्त्रियः ।
हर्म्याण्यारुरुहुर्विप्र तदीक्षणमहोत्सवाः ॥ २५ ॥
नित्यं निरीक्षमाणानां यद्यपि द्वारकौकसां ।
नैव तृप्यन्ति हि दृशः श्रियो धामाङ्गमच्युतं ॥ २६ ॥
श्रियो निवासो यस्योरः पानपात्रं मुखं दृशां ।
बाहवो लोकपालानां सारंगानां पदाम्बुजं ॥ २७ ॥
सितातपत्रव्यजनैरुपस्कृतः प्रसूनवर्षैरभिवर्षितः पथि ।
पिशङ्गवासा वनमालया बभौ घनो यथार्कोडुपचापविद्युतैः ॥ २८ ॥
प्रविष्टस्तु गृहं पित्रोः परिष्वक्तः स्वमातृभिः ।
ववन्दे शिरसा सप्त देवकीप्रमुखा मुदा ॥ २९ ॥
ताः पुत्रमङ्कमारोप्य स्नेहस्नुतपयोधराः ।
हर्षविह्वलितात्मानः सिषिचुर्नेत्रजैर्जलैः ॥ ३० ॥